

Sárospataki

Ifjúsági Közlöny

Főszerkesztő:

Stunda István

Társzerkesztők:

Kósa Szabó Pál és Illyés Bertalan

Felelős szerkesztő:

Kriston Antal

TARTALOM:

S.: Kultura és háború. — Szigethy F.:
Könyörgés (vers). — Kiss G.: Honvéd
volt mindakettő. — Keled Gy.: Hess,
te holló-madár . . . (vers). — Szabó
Andor: A legáció története. — Tró-
csányi D.: Idegenben . . . Novák J.:
Dal (vers). — Szabó A.: O hozzá
(vers). — Dr. Gesztelyi Nagy L.: Az
ifjúság szociális feladatainak irány-
elvei a háború után. — Mácsay K.:
Magyar hazám (vers). — Tarkaságok.
— Egyleti élet — Hírek. — Szerkesz-
tői üzenetek. — Hirdetések.

Kiadóhivatali főnök: Halász Ernő. — Kiadja: a „Főiskolai Ifjúsági Egyesület“.

Megjelenik július és
augusztus kivételé-
vel havonta egyszer

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sárospatak. Kollégium.

Előfizetés
egész évre 5 kor.

Koméniusz

mozgósínház Sárospatakon.

Tökéletes, szolid képek több világhírű cégtől Gyönyörű vidékek, állatfajok, ipari telepek, természeti szépségek ismertetése minden előadáskor.

Kitűnő előadások!!

Minden 2 ik vasárnap 2 előadás. D. u. 4—6-ig és 8—10-ig. Belépti díjak: Zártszék 1 60 K. I-ső hely 1 30 K. II. hely 1 Kor., III. hely 70 fillér. Főiskolai, tanítóképezdei ifjak jegyei egy hellyel magasabbra érvényesek. Gyermekek 10 éven alul 10 fillér. AZ IGAZGATÓSÁG.

Leghírneveesebb vendéglő Sárospatakon

„Vadászkürt“

mely a mai modern igényeket teljesen kielégíti.

Izűses vendéghelyiség. Kitűnő saját termésű borok. Kényelmes szállodai szobák. A legpontosabb. legelőzékenyebb kiszolgálás.

Tulajdonos:

Freifeld Ferenc.

HUNGARIA

mosó s vegytisztító intézet Spatakon.

Van szerencsém a m. t. közönséget értesíteni, hogy a Rákóczi utcán a mai kornak teljesen megfelelő

vegytisztító intézetet

letesítettem. Elvállalok minden szakmába vágó munkát, u. m. férfi- és női ruhák, keztűk, függönyök, szalagok, csipkék, nyakkendők és fehérneműek tisztítását. Kelme és ruhafestést minden színre elvállalok. A n. é. közönség b. pártfogását kérve, maradok tisztelettel

NEUMANN MÓR

mosó és vegytisztító intézete.
Gallérok 7 nap alatt készülnek. Szőrmé-
tisztítás.

Alapított 1890.

Alapított 1890.

Spitz Antal

órá- és ékszerész, Sárospatak.

Ajánlja dús raktárát mindennemű ékszerek, nászajándékok és első rendű zsebórák beszerzésére. — A nemes tanuló-ifjúságnak, lelkes, tanító uraknak árfelemelés nélkül előnyös részletfizetésre is.

Vidékre a legnagyobb készséggel választékot küldök. Javítások a legpontosabban eszközöltetnek. Kitűnő villany elemünk van!

Sárospataki

Iskusági Közlöny

XXXIII. évfolyam.

4. szám.

1917. január.

Főszerkesztő:
Stunda István

Társzerkesztők:
Kósa Szabó Pál és Illyés Bertalan

Felelős szerkesztő
Kriston Antal

KULTURA ÉS HÁBORÚ.

Azt mondtuk, hogy a kultura független a háborútól. Ez bizonyításra szorúl még, bár részletesebb taglalását ezúttal még nem adhatjuk, csak rámutatunk arra, hogy a háború előkészítésében, a harci eszközök tökéletesítésében a kultur-ember legjobb s legértékesebb szellemi erejét használták fel. Tehát a háború előtt, alatt a kultura a lehető legintenzívebben van igénybe véve s úgy csapódik le, mint humanizmus és rafineria. Vagyis röviden: a béke, mint olyan, nem él vissza a kulturával, nincs azzal ellentétben, hanem annak intencióját szolgálja. Míg a háború, amennyire csak lehet, elvonja eredeti törekvésétől s célját meghamisítja. Békében jobban teljesítheti ki magát a kultura, de ez sem jelenti azt, hogy attól függ. A kultura felül áll békén és háborún egyaránt, csak kiteljesedési lehetőségei tágúlnak, vagy szűkülnek, aszerint, hogy vajon béke van-e vagy háború.

E kérdéssel kapcsolatban foglalkoznunk kell a kultura jellemével. Eddigi történelmi tudásunk, ismereteink alapján megállapíthatjuk, hogy a kultura a történelemben kétféle formában jelentkezett és pedig vagy egymásután, amit egységes, nagyobb faji csoportnál látunk, vagy egymás mellett, amit két világhatalom vagy egymással ellentétben álló nagy embercsoport mutat. Az egyik kultura esztétikai,

a másik etikai kultúra. Hol az egyik, hol a másik a győztes, vagy egyszerre kölcsönösen győzedelmeskednek egymás felett. Pl. a héber etikai kultúra s a perzsa, szír, khald-egyiptomi esztétikai kultúra. A görög esztétikai kulturával szemben áll a római etikai kultúra. Ennél rá lehet mutatni nagyon világosan, hogy kölcsönösen is győzedelmeskedhetik a kettő egymás felett. Így történt, hogy Róma leigázta Görögországot, légiói végigsöpörték, de meghódoltak a görög kultúra előtt, ami lassan vesztét okozta Rómának. A középkor az újkor kohója, ahol sok mindent kotyvasztottak. Ebből a szempontból sok érdekeset lehet mondani arról a korról, de hogy olyan sötét lett volna, amilyennek mondják, azt kevésbé. A történelem egyik legérdekesebb része a középkor. Nagyon gazdag a jellemvonásokban. Az újkor? Nézzük meg édes, tulajdon gyermekét, ezt a háborút. Itt is két kultúra áll egymással szemben: a germán etikai és a már nem esztétikai, hanem merkantil, vagy magyarul kalmár kultúra, mely magába olvasztotta az esztétikait is (a latin). Ez utóbbi kultúra nagyon gyanús és semmi esetre sem hivatott arra, hogy hosszú életű legyen. Egyrészt, mert olyan elemeket volt kénytelen felvenni, melyek neki ellent mondanak, másrészt az etikai kultúra volt mindig a történelem folyamán a regeneráló és építő kultúra. Tulajdonképpen azonban sem egyik, sem a másik, de a harmadik fajtája a kulturának nézhet nagy reményekkel elibe a jövőnek.

Azért itt sem tehetünk még pontot.

S.

KÖNYÖRGÉS.

— A Zsoltárok könyvéből. —

Ne vesztegelj, ó Isten. és ne hallgass
 S ne pihenjen most büntető kezed,
 Mert ellenséged ime háborognak
 S gyűlölvének téged, mennek ellened

Álnok tanácsot szőttek néped ellen.
 Akarják: vesszen, hulljon szét e nép,
 Hogy ne legyünk egy nemzet többet itten
 S hogy feledjék el Izráel nevét.

Tanácskoztak egy szívvel. egy lélekkel
 S szövetséget kötöttek ellenünk
 (Én Istenem! Te erős nagy hatalmad,
 Ha valamikor, ó most legyen velünk!)

Én Istenem! tedd őket olyanokká,
 Mint amilyen a fújó szél előtt
 A szétszálló porfelhő és a polyva!
 Törj bennük össze életet, erőt!

Tedd őket, ó! csapássá önmagukra,
 Mint amilyen átkos csapás a tűz,
 Mely lánggra gyújtja püsztitón az erdőt
 S amelyet útján nagy szélvészede űz.

Kergessed őket fújó szélvészeddel,
 Rettentsd meg őket nagy-hatalmasan.
 Hogy fordúljanak újra csak tehozzád,
 Hogy keressék a te neved, Uram!

Hogy munkájukban szégyenüljenek meg
 S megszégyenülvének téged lássanak:
 Hogy te vagy Isten egyedül égen, földön,
 Te vagy felséges Isten egymagad.

Szigethy Ferenc
 segédlelkész.

HONVÉD VOLT MINDAKETTŐ.

Irta: KISS GÉZA.

II.

A Boldva-széli erdő lombját a huszadik nyár kezdte már barnára égetni azóta, mióta az „öreg negyvennyolcas“ lelke beállott a megdicsőült honvédek zászlóaljába. Azóta már az unokája is embernyi ember lett. Már diákkorában nagy híre terjedt roppant erejének. Azok, akik látták őt a pataki kollegium híres tornaversenyein az ötvenkilós súlyt emelgetni, nem győztek eleget beszélni róla. Mikor az iskolából kikerült, huszonöt érem csillogott a mellén, amit az erejével és ügyességével szerzett.

Most már pap.

A falujának ő a lelkipásztora. Éppen a vasárnap délutáni istentiszteletről sorjáznak kifelé. A templom előtt jól esik egy kicsit állongani, eldicsérni a szép, csendes időt. De csak épp hogy megállnak, jön arra nagy lelkendezve a Lőcsös Balázs lánya, aki Edelénybe ment férjhez.

— Tetszettek-e mán hallani az aggodalmas ujságot, tisztelendő Uram? — kiáltja szapora nyelvvel a templom előtt állongók felé.

— Mi légyen az Zsuzsi menyecske? — kérdi a tisztelendő úr.

— Jaj, teremő Isten, én nem tudom igaz-e, de aki ma Miskócrúl hazajött, a' mind azt ujságolja, hogy megölték a trónörököst feleségestől együtt! Mán az újság is megírta a rendetlen kiadásba.

Csak elkomorodnak erre a férfi arcok. Nem tudják mit higyenek az asszonybeszédnek. De a lelke mélyéről mindnek előlopakodik a fenyegető harag:

— Ezt nem engedhetjük!

És mire hazaérnek mindnek ott borong az arcán a sötét sejtelem: Háború lesz.

Egy óra múlva aztán megérkezett a hivatalos tudósítás is arról, ami Szerajevóban történt Kécskey tisztelendő úrnak piros harag öntötte el az arcát

— Ugy látszik a rácsok elfelejtették már a leckét, amire nagyapámék tanították őket a szenttamási sáncokon.

A szemében felvillant a lélek tüzének az a szent szikrája, amit a nagyapó szemében látott, mikor azt véste a

szívébe, hogy „ha száz életünk volna is, mind a százat örömetst kellene odaadni a Hazáért!” Kécskey Ferencben vérré vált, megcsontosodott a nagyapjának ez a tanítása. Mint ahogy az első perctől kezdve tudta, hogy a szerajevói rémhír háborút jelent, úgy arról is a szíve mélyéből meg volt győződve, hogy neki az elsők között kell bevonulni. A törvénynek nem tartozik vele, mert hiszen az Isten szolgáját éppen a törvény menti fel a fegyverfogás alól, de tartozik vele — a nagyapja emlékének.

Csak egy akadály van. Az édesanyja! Ennek az áldott jó asszonynak, mióta a férje is meghalt, igazán a fia a mindene. Milyen kegyetlenül kellett küzdenie, hogy tanítathassa a gyermekét, és ime itt van! — öreg napjaira le kell mondani az egyetlen támaszáról . . . Ferencnek a szívébe hasított ez a kétségbeejtő kérdés: mi lesz az édesanyjával? Mi lesz vele, ha ő talán nem jön többé vissza?

Dehát ne féltésék ti az édesanya szívét! Erősebbnek teremtette azt a jó Isten az acélnál és keményebbnek a gyémántnál. Mikor gyöngédnek kell lenni, akkor gyöngébb a harmatnál. De ha a Haza kíván tőle áldozatot, akkor nincs az a fájdalom, amit panasztalanul el nem szenvedne érte. Hiszen a Haza, az édesanyának is — édesanyja!

A Haza iránti szeretet legyőzi az anyai szívben a gyermek iránt érzett szeretetet is. Így történhetett meg, hogy mikor Ferenc tisztelendő úr szóvá tette az édesanyja előtt, hogy aligha kerülhetjük el a háborút, a fájdalmak közt megőszült tisztelendő asszony szinte keményen határozott hangon mondta:

— Hát akkor, édes Fiam, teneked is el kell menni!

Mintha az lenne a legtermészetesebb dolog a világon. Hogy az egyetlen kincset, amit még meghagyott neki az élet kíméletlen kegyetlensége, hogy azt az egyetlen kincset is oda áldozza a Hazájának.

Ferenc azonban még mindig nem rendelkezhetett szabadon a sorsával. Volt egy egyszerű kis karikagyűrűje, az hozzákötötte az életét egy leányéhoz. Néhány hét múlva megtartották volna az esküvőt. Csakhogy néhány hét múlva ő már nem egy leánynak akar hűséget esküdni, hanem egy háromszínű lobogónak. A jeggyűrűt pedig amint elterjedt a mozgósítás híre, visszavitte a menyasszonyának.

De a menyasszonya nem fogadta vissza.

— Nézze, Feri! — mondta, — ha magát a jó Isten azért adta nekem, hogy sohase lehessen az enyém, én a szívembe temetem magát, mint a legdrágább halottamat. Én csak a boldogságot adom a Hazának. Maga talán az életét is . . .

Kécskey Ferenc nem tudott hová lenni a csodálattól. Ő olyan kicsiny és törékeny dolgokon látta meg először, hogy milyen nagy időknék hasad a hajnala, amilyen kicsiny és törékeny dolog az anyai és a mátkai szív.

III.

Kedves bús emlékü ünnepsége volt az a kassaiaknak, mikor a „kutyás menetszázad“ indúlt az északi harctérre. Mintha lába kelt volna egy nyiló virágos kertnek, úgy hullámzott a trombita ritmusára a sok felbokkrétázott legény. Jutott a virágból még annak a fehérszörű, bundás kutyának — a Portásnak — is, amely hűségesen kitarzott a századdal, mikor az gyakorlatozni ment. Ezért maradt rajta ezen a hovávédszakason a „kutyás század“ elnevezés. A század legénységének kedvence volt ez a ragaszzkodó állat, már csak azért is, mert a kutya gazdáját valamennyien a rajongásig szerették. Ez pedig nem volt más, mint Kécskey Ferenc hadapródörmmester ur. Ahogy ő eljött otthonról, elszökött utána a kutyája is és inkább elpusztúlt volna, mintsem hogy a gazdájától elmaradjon.

Most azonban egy percre mégis elszakadt valahogyan a gazdájától. Amint az állomás felé közeledtek, a kutya hirtelen előre szaladt és igen boldognak látszott, hogy örvendező szüköléssel nyaldoshatta meg két úrinő simogató kezét.

Az egyik nő Ferenc édesanyja, a másik a menyasszonya. Eljöttek, hogy még egyszer láthassák a szívük hőjét, akiről mindakettőjüknek le kell mondani, hogy odaadhassák a magyar Hazának.

Nem zokogott, nem jajveszékelt egyikük sem. A menyasszonynak két reszkető könnycsepp buggyant fel a szemészögletén, — az többet beszélt mindennél. Az édesanyja még a könnyét is visszaparancsolta.

Pedig az anyai szív ösztöne tébolyító erővel támasztotta fel keblében a fájdalmat, hogy sohase fogja többé élve látni a szép, délceg fiát. Az egyetlen egyet . . .

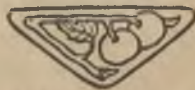
IV.

Régóta nem volt már olyan meghatóan szép az ősz, mint a világháború harmadik esztendejében. Olyan 'ánatos méla volt a Boldva völgye, mintha gyászolna valakit; az erejét vesztő nap sugárzása úgy ömlött el felette, mint az emlékezés aranyos fátyla. Ilyen időben kimondhatatlanul szomorú a temető. Ez a mozdulatlan csend ráfekszik a szívre, mint egy visszafojtott panasz és kisajtolja abból a búbánat könnyeit.

Az a két gyászruhás nő is olyan meghajlottan, olyan összetörten áll egy friss sírhalom körül, mintha az ő szívében gyülemlett volna össze a világ minden édesanyjának és minden mátkájának a fájdalma. Nem bírják levenni könnyező szemüket arról a két szürke gránit sírkőről, mely oly közel áll egymáshoz, mint az ő életük a közös szenvedésben. A név ugyanaz mindakét kövön. Az egyikén idősebb, a másikon ifjabb Kécskey Ferenc. Honvéd volt mindakettő. Honvéd hadnagy. Az egyik 1848/49 ben, a másik 1914/15-ben Csakhogy az egyik elmúlt már hatvan éves, mikor csöndesen elszenderült; a másik még nem volt harminc esztendő, mikor orosz golyó terítette le a Kárpátok egyik magaslatán, melyet százada élén, szuronyrohammal foglalt vissza a levert ellenségtől.

. . . És most az alkonyati napfény olyan büszkén csillog a két egyforma név arany betűin, mint diadalmas sugara a soha el nem múló honvéd-dicsőségnek . . .

(Vége.)

HESS, TE HOLLÓ-MADÁR . . .

Fekete holló . . . átkos éjfiú
 Tépi tollát álmosan a dróton . . .
 Én csodás Útnak árva vándora
 Virasztok a poszton . . .
 — Hess, te holló-madár!

Golyó, szél dalol . . . úgy elhallgatom . . .
 Élesrefent szuronnal őrködöm,
 Rút, gunyos hangján Valaki hozzám
 Átnevet a ködön . . .
 — Hess, te holló-madár!

Lövészárok dermedt folyosóján
 Halott bajtársaimnak árnya jár . . .
 Meleg testemre, két nagy szememre
 Mit vár az a madár?! . . .
 — Hess, te holló-madár!

Keleti harctér.

Keled Gyula.

A LEGÁCIÓ TÖRTÉNETE.

Irta : SZABÓ ANDOR.

2.

Egy másik bizonyítékunk, mely a legációnak, mint a 17. század első felében már általánosan divó szokásnak, a létezése mellett tanúskodik, a nagy bibliafordítónak Komáromi Csipkés Györgynek (1628—1678) vallomása ünnepi szerepléséről. E tudós debreceni professzor majd predikátor, a theologia doktora, három évig (1646—47, 47—48, 48—49) pataki diák volt és mint ilyen legátióba is ment. Ezt különben maga beszéli el „Concionum sacrarum centuria prima“* című művének bevezető részében, melyet vajai Ibrányi Ferencnek, mint az iskola akkori, egyik legnagyobb jóttevőjének ajánl. A dedikáció idevonatkozó része eredetiben a következő: „Tum, illustris, illustrissimae domus Rakocianae, collegii, quod Sáros-Patakini, clementissima suarum Celsitudinum cura, floret, (marcescat nunquam, floreat semper!) alumnus, anno Salutis per Christum reparatae, supra millesimum, sexcentesimo, quadragesimo octavo, ad clavum gubernaculi Scholae sedentibus, Cl. viris D. Johanne Szentpéteri, Mathia Nógrádi et Johanne Szöllösi, ad declarandam communem omnium nostri Scholae civium, erga Te, Patronum Scholae liberalissimum, gratitudinem, *pro more Scholae istius*, cum duobus allectis, qui feriis Pentecostalibus, sacris Te tuosque cohonestaremus concionibus, missus eram.“ [Akkor, mint a dicsőséges Rákóczy ház sáros pataki híres kollegiumának, — amely ő Magasságuk igen kegyes gondoskodása folytán virágzik, (ne is hervadjon el soha, virágozzék mindenha!) — növendéke, a Krisztus által megszerzett üdvnek 1648 ik esztendejében, az iskola kormányán ülő amaz igen derék férfiak: Szentpéteri János, Nógrádi Mátyás és (Herczeg) Szöllösi János uramék idejében, nekünk: az iskola minden polgárának, Irántad, mint annak legbökezűbb jóttevője iránt való közös hálája nyilvánítására, *azon iskola szokása szerint*, kettőt (két társamat) magam mellé véve pünköst ünnepére kiküldettem, hogy szent beszédekkel tiszteljünk meg Téged és a tieidet]

Ime Komáromi Csipkés, mint pataki legátus az 1648. év pünköst ünnepén! Tehát már ő is gyakorlatban lévő

* Varadini. 1659.

szokásnak nevezi a maga idejében a legáció intézményét, amely bizonyára virágzott is szépen, akár csak a pataki iskola, melyről a legnagyobb tisztelet, a legodaadóbb ragaszkodás hangján emlékezik meg. És ez a szeretet, ez a vonzalom és ragaszkodás, követendő példa gyanánt lebeghet a mi szemünk előtt is, kik késő utódai vagyunk eme nagy embernek és alummusai a híres Scholának.

Bod Péter [1712—1768] a magyarigeni gyülekezet tudós predikátora, vagy mint magát nevezi „az Ur Jézus Krisztus evangéliumának méltatlan sáfára“ a kiváló történetíró is megemlékezik a legáció eredetéről. „Smirnai Szent Polikarpus“* című munkájában, mely erdélyi református püspökök életrajzát adja. Szerinte Kovásznal Péter püspök sége idejében [1668—1673] jöttek Erdélybe a jezsuiták üldözése elől menekülő pataki tanárok és diákok, miután kiűzettek hajlékukból az 1672. év Szent Mihály havának 28. napján. Gyulafehérváron lelnek barátságos otthonra a fejedelem, az erdélyi főrendek és eklézsiák támogatása révén. „Ugyanakkor — mondja Bod — kezdettek elsőben a Deákok Innepekre az Urakhoz Prédikállani ki-menni. Mellyet szokásul vett elsőben ez a számkivetésben nyomorgó Oskola, az Urak tetszésekből; annak utánna a szükség kénszerítvén, követték a' több Oskolák is.“ [Smirnai Sz. Polik 100. old.]

Természetesen Bodnak ezen állítása téves. Korábbi, fentebb előadott bizonyítékok megdöntik ennek hitelességét. De megcáfolja már Szombathi is Bod munkájának a Polikarpus pataki példányának végén található megjegyzésével. Szombathi ezt írja: „Innepre való járásokat a deákoknak a Pataki Collegiumnak Erdélyben való bújdosásából húzza le Bod Péter. [Smirnai Sz. Polik. p. 100.] De az nem úgy van: mert az előtt is Első Rákóczi György idejében is jártak innepi patrociniumra Lásd Komáromi György Predikációinak I-ső centuriájájának Ajánlását Ibrányi Ferenc Urhoz Nyomtattatott azon munka Váradon 1659. 8°.“ Ez már a második Szombathi-féle adat történetünk folyamán. Szolgáljon ez is annak eredetét illető álláspontunk erősítésére.

De halljunk egy újabb véleményt is az ünnepjárás eredete felől, melynek előadója a pataki iskola egy másik, hatalmas ambíciójú, korához képest a tudományok különféle ágaiban ritka jártasságú, harcos professzora ifj. Csécsi

* Nagyenyed 1766.

János [1689—1769.] Csécsi előszóval beszélte el egy Szászi nevű dunántúli református papnak a legáció eredetét, melyet az Patakon tanuló fiához intézett levelében registrál. Az érdekes írás, mely 1708-ból való ezeket mondja: „A sáropataki kollégium turbáltatván, Patakról 1671-ben ment Erdélybe; egy része megtelepedett Göncön. Innen is turbáltatván ment Kassára a várba. Onnan is turbáltatván, megtelepedett egy kertszeren a kassai hostáton, ahol semmi épület nem volt, hanem élőfák voltak és fák alatt tanított az édes atya első Csécsi János Ezen fundust kerítéssel körülvették, de csak fábúl és osztán sietve épületet tettek rajta; napszamosok helyett a követ tanulók hordották a rakók kezeihez. Mindeddig soha ezen oskolábúl sem másbúl innepre a deákok nem jártak, itt a kassai hostáton úgy éltek a deákok, hogy hetivásárkor és egyébbkor is két deákot Csécsi János professzor kiállított a kapu eleibe az utcára és a városba eleséget vivő emberektől vásároltatott a deákok élelmére való dolgokat. Mivel pedig a bejáró vidékség többnyire református volt, tehát sokan ingyen is adtak nékiek, némelyek fele árán, némelyek még otthon készítettek számokra valót. Egykor osztán instantiával a királytól megnyerték, hogy Patakra előbbi fundusokra visszaszállhassanak. Visszaszálltak 1683. Az urak nagy számmal összegyűltek Patakra s arról tanácskoztak, miképen subsistálhassanak a deákok. Akkor egy elkezdte, hogy menjen ki hozzá egy deák minden innepre és patrocínálni og neki, akkor más is, harmadik is, mignem 39 számra szaporodtak a benefactor urak, azután többre is. Az erdőbényei ekkélsia volt első, a ki beírt Patakra az iskolába, hogy ő hozzájok is küldjenek deákot ünnepre. Ezt osztán más ekkélsziák is követték. És mivel ország szerint recommendáltatott ez a pataki oskola a könyörületességre, bátorkodtak kimenni innepre mindenfelé. A debreceni oskolábúl pedig sem pápaibúl, sem azelőtt sem ekkor innepre a deákok nem jártak. Hanem idővel a debreceni oskola is rászorúlván a pataki deákoknak példájára, kezdett kijárni.

Igy beszélte ezt második Csécsi János, ki Kassán is a hostáton az atya alatt tanuló gyermek volt“.*

Szászinak e följegyzése szerint tehát 1683 ban kezdtek volna ünnepre járni a pataki diákok. Hibásnak tartjuk e

* L. A pataki főiskola könyvtárának kéziratára 111. sz. 90—91. lap.

dátumot, előbbi a legáció eredetét illető adataink alapján, aminthogy a történeti előadás folyamatába is több hiba csúszott be, melynek oka az, hogy Szászi emlékezetből vetette papírra ifj. Csécsi előadását, mert Csécsi bizonyára ismerte annyira az iskola történetét, hogy annak bujdosása és bizonyos helyeken való tartózkodása idejét is tudta. No de halljuk csak ismét a híres Szombati vélekedését ezen előadás hitelességéről.

Ő a levél hátlapjára írott Jegyzés-ében mindenekelőtt megállapítja, hogy „van ezen levélben sok szép régiség, de van egy néhány hiba is, kivált az időkre nézve, melyeket megjobbítani kötelességemnek tartom.“

Hogy Szombathi szerint melyek ezen hibák és hogy mik a helyes dátumok, majd jövő számban ismertetni fogjuk.

(Folyt. köv.)

IDEGENBEN . . .

I.

. . . Isten veletek, Szeretteim . . .

Az utolsó szókat már elnyelé a vonat robogása.
Önkéntes szakaszvezető volt, neve: Jenőy Kálmán.

* * *

Kint a lövészárookban a tél hidege erőt vesz a katonákon, összebújnak, egymást melegítik.

* * *

Négy heti harctéri szolgálat után egy napi felváltást kapott a század. Jenőy Kálmán az egy órányira levő * faluba ment. A falu keskeny utcáján egy szép és úri öltözésű leányt megszólítót nyelven: „Dze hodzen tu mlyko dosztae?“ (Hol lehet itt tejet kapni?) Mire a lányka csaknem teljesen tiszta kiejtéssel válaszolt, de magyarul: „Nálunk is, csak jöjjön be hozzánk!“ — A lakásuk egy kis emelkedésen volt, egy régi lengyel nemesi kastély.

Kálmán bemutatkozott, a lányt Hanicskának hívták. Utközben elmondta, hogy az édes atyjával lakik itt, a ki már öreg ember; szolgálta és szolgáló az egész háznépük. Édesanyja évekkor ezelőtt meghalt. Bátyja Halicsnál esett el. Mikor ezeket mondta, a szeme könnybe lábadt. Kálmán ránézett és úgy érezte e pillanatban, hogy az a pár könnycsepp a szívére esett . . .

Felérték a házhoz, a lány ment elől, vezette Kálmánt. Egy csinosan berendezett kis szobába értek, hol Kálmán leült, míg Hanicska kiment Atyust behívni.

Pár perc múlva bejött az öreggel, de mikor Kálmán ismét megpillantotta Hanicskát, elfelejtette, hogy be is kellene mutatkozni az öregnek. Hanicska karcsú termete, mely az előbb a bundából nem látszott ki, a nemes metszésű arc, melyet az előbb a magas prém takart el, a szemei és a gyönyörű szőke haja teljesen megigézték. Hanicska megszólalása hozta ismét eszméletre: „Atyuskám ez az a magyar honvéd, akit említettem!“ — Itt Kálmán elmondta, hogy ki ő és hogy került ide.

Egész napot itt töltötte el, itt volt ebéden, és mikor délután elment, egészen megszorodott, csak az vidította fel, hogy meghívták máskorra is, ha lesz rá alkalma.

* * *

Kálmán szerelmes lett a hazától messze, — idegen földön.

* * *

Este Hanicska lefekvés előtt az ablakhoz ment, a magyar lövészárkok felé tekintett a sötét hideg éjen át, egy imát mondott, az ő nevét susogta . . . halkan felsóhajtott: „Istenem engedd meg, hogy mégegyszer visszatérjen . . . !“

II.

Egy újabb négy hét. Kálmán őrmester úr! II. osztályú ezüst vitézségi érem. Megy * ba.

Hanicska meglátja, kiszalad elébe és ott fogadja. Ni! már őrmester?! Ki is tüntették!? Eppen így volt a bátyám is, szegény Szeverin . . .

* * *

. . . Hanicska, ha megbántottam, bocsásson meg, de ily rövid ismeretség után, hogy is gondolhattam én ezt? Nem, nem Kálmán, nem bántott meg . . .

Tehát mégis?! Megengedi, hogy szeressem? És maga is engem? Nem, ezt nem merem remélni! Kálmán tovább nem bírta az érzelmeit palástolni, elkapta a Hanicska kezét és csókokkal halmozta el.

* * *

Mennem kell Hanicska, gondoljon néha rám is, ha hallja a fegyverek ropogását.

Isten vele, Kálmán, nem felejttem ki sohasem imámból . . . Itt már nem tudta tovább folytatni, könnyek közt a Kálmán mellére borult, egy hosszú, forró csókban váltak el . . .

III.

Kálmánt Hanicska és Atyus várják.

Ugy-e, Atyus, eljön? — Ne légy már gyermek, ha késik is, nem az ő hibája, hisz onnan nem jöhet akármikor! Megírta, hogy jön, akkor eljön!

— Hancsu, nézz csak ki, nem látod, jön e már? — szólt türelmetlenül Hanicska a cseléd lánynak.

— Mondtam már ne légy türelmetlen, itt lesz mindjárt.

— De én rosszat álmodtam, félek . . . Olyan szép volt, mosolygott, a homlokán egy piros pont, szólítottam, nem felelt, csak mosolygott, olyan szépen aludt . . .

— Ne beszélj már annyit, jön ő nemsokára!

— Hallod, Atyus, ő az, ő jön, megismerem a lépéséről . . .

* * *

— Egy zászlós lépett be, utánna két baka, fegyveren hoztak valamit, köpennyel letakarva. A zászlós tisztelgett, a köpenyt felemelve mondta: „Jenőy Kálmán!“

Ott feküdt, mosolygott, . . . a szeme lezárva, . . . a homlokán egy piros pont, aludt . . . szépen . . . csendesen . . .

. . . Hanicska felsikoltott, Jenőyre borúlt, mikor fel-emelték, mosolygott . . . a szeme le volt hunyva . . . aludt már ő is szépen . . . csendesen . . .

Trócsányi Dezső,
III. é. tj.

DAL.

I.

Szomorúan szálló,
 Bús felhős ég alatt
 Búcsúzik egy vitéz.
 Zöld domb alatt álló,
 Fehér házikóra
 Könnyezve visszanéz.
 A szíve úgy sajog —
 Majd hogy meg nem szakad.
 Szomorú lelkéből
 Fájó nóta fakad :
 Ha majd napkeletre
 Szálltok, bús fellegek !
 Ejtsetek egy könnyet
 Rózsám háza felett . . .
 Mondjátok el neki,
 Őszre haza várhat . . .
 Hajába majd tűzzön
 Fehér rózsaszálat ! . . .

II.

Szomorúan szálló,
 Bús őszi fellegek
 Jönnek napkeletnek.
 Zöld domb alatt álló
 Fehér rózsás sírra
 Könnyet ejtegetnek . . .
 Párjavesztett madár
 Ejúsúl a sír felett
 S minden alkonyatkor
 Bús dalt énekelget :
 Ha majd napnyúgatra
 Szálltok, bús fellegek !
 Ejtsetek egy könnyét
 A bús vitéz felett,
 De ne mondjátok hogy
 Szép fehér rózsákat,
 Kedveséhez térve
 Csak sírján találhat . . .

Novák József.

Ő HOZZA.

Szívemnek virága,
 Te drága angyalom!
 Éretted az élet —
 Könnyű mint egy álom.
 Minden időmben csak
 Veled foglalkozom,
 Hogy boldogok legyünk,
 Azért imádkozom.

Aranyos fejed ha
 Kéblemre lehajtod,
 Megcsókolom sokszor
 Halovány szép arcod...
 Szemeimből könny hull,
 Az örömek árja,
 Hogy is ne, hisz Te vagy
 Szívemnek virága!

Szabó Andor.

AZ IFJUSÁG SZOCIÁLIS FELADATAINAK IRÁNYELVEI A HÁBORÚ UTÁN.

Az ifjúságé a jövő! E jelszóval dobálóznak azok a konzervatívek, akik félnek a haladástól, az újtástól és akik mindig a múltat sírják vissza. *Az ifjúságé a jelen!* ezt kell, hogy vallja evangéliumának a mai ifjúság!

Ma a világ legrettenetesebb háborúját éljük; a szélrózsa minden irányában csattognak, mint az ég a fegyverek. Vérfürdőt lát a felkelő nap, ember és értékpusztítást a lehanyatló nap. Elpusztúl millió és millió ember, megsemmisül milliárd és milliárd érték, azért, hogy megkezdődjék egy új élet, kialakuljon egy új világ, melyben a szenvedések viharában megedződött emberek fognak élni. Már most folyamatban van egy nagy, lassú átalakulás, mely háború után nyilvánulni fog egy belső háborúban: a nagy politikai, gazdasági és társadalmi újjáépítés munkájában Minden államnak a maga határain belül lefolytatott háborúja lesz ez, mely a nemzet energiáját teljes mértékben hívja újra ki.

Ebben a munkában az ifjúságnak már a tettek mezején kell tevékenykedni; itt az ifjúságra már nagy és fontos feladatok várnak. És miután nyilvánvaló lett, hogy minden téren a szervezkedés felé vezet a fejlődés iránya, az ifjúságnak is szervezkedni kell és pedig olyan alapon, amely a ma mindinkább felszínre vetődő destruktív iránynak útját állva, az egészséges haladás alapját rakja le. Erre egyetlen mód kínálkozik a magyarországi főiskolák számára: a *Széchenyi Szövetségi* szervezkedés.

Ez a tömörülés az, mely egységes keretek között mozogva, a pártpolitikát és a felekezeti hárcot mellőzve: *keresztényen alapokon* akarja a jövő Magyarországot felépíteni.

Minden jóérzésű magyar lelket fájdalom tölt el, ha látja, mint iparkodik az a mindenáron érvényesülni akaró, modern destruktív irány uralomra jutni, hogy megméte-lyezze az egész magyar közéletet. Ez egészségtelen áramlatot van hivatva ellensúlyozni, visszaszorítani az ifjúságnak az a szociális tömörülése, mely a *Széchenyi Szövetségekben* nyer formát.

A *sáropataki ifjúságnak* nem kell bővebben magyarázni a *Széchenyi Szövetség* munkáját. Tudja azt a sáropataki ifjúság, hogy arra háború után várnak majd nagy, terhes, de szép sikerrel kecsegtető feladatok abban a nagy társadalmi és gazdasági harcban, amelyben meg kell védenünk existenciánkat, Magyarország jövőjét Nagy munka ez, melyben a nép szociális nevelése képezi a gerincet; az a népnevelés, amely alkalmazkodik az élet igényeihez és amely ismeri az életet és ismeri a népet, ismeri annak bajait, lelki szükségleteit. A magyar ifjúságnak szét kell járni széles e hazában jót tévén. Nagyon sok seb lesz a háború után, amely gyógyításra vár, nagyon sok sajnó szív, mely vigasztalásra vár és nagyon sok tenni való, mely az ifjúságot várja.

Az ifjúságé a jelen! A dolgozó, tennivágyó, megértő és életképes ifjúságé, mely tud alkotni, építeni és új életet teremteni. Az ifjúságnak ki kell venni a részét a háború utáni nagy újjászervezés munkájából, különösen a háború utáni nagy és okvetlen bekövetkezendő szociális munkából is. Mindezekre legjobb keret a *Széchenyi Szövetség*, melynek áldásos munkája már ismeretes az ország minden táján.

A magyar ifjúság, mely míg egyrészt a harctéren oly vitézül állja meg helyét, másrészt az itthonmaradtak két-három helyett dolgozva, végzik a békés, de kevés elismeréssel jutalmazott nagy, polgári munkát: kész lesz a háború utáni nagy munkában is részt venni és ezáltal a nemzet szociális előhaladását munkálni.

Készüljünk már most a nagy munkára, hogy majd, ha a béke galambja átsuhan a világ felett: teljesen szervezeten és felvértezve állhassunk ki a nagy békés munka küzdő terére.

Dr. Gesztelyi Nagy László.

MAGYAR HAZÁM.

Kelet és nyugat közt, két világ határán,
Népek országútján állsz magyar hazám!

Szírtjeid feszíted a Szarmát síkságnak,
Alfölded a Kárpát féltőn öleli át,
Lábad nekiveted a kék Adriának,
Igy állsz ezer éve . . . egy ezred éven át.

Testeden tünt népek vihara viharzott
Seb maradt szágüldő paták robogásán
Népek vándorlása itt pihenőt tartott.
. . . Méltóbb népre vártál Te, szent magyar hazám.

Ma új vándorlásnak szegezzük a mellünk
Ojtoz, Békás táján a szó ma vérbe fül.
Vér és könnyek habja hömpölyg a nagy Dunán
De neked élned kell, elmúlhatatlanúl.

Honszerző Árpádok többé nem születnek
Etelközi hazát felváltani újjal!
Vezető túrulunk halott ércbe öntve.
. . . Itt kell együtt élnünk örömmel és búval.

Idegen a Dnyeszter, Rajna, Pó vidéke.
Tisza-Duna mentén, Tátra-Fáttra alján
Félkézrel a kardon, félszeggel a harcon,
Igy élsz ezeréve Te, szent magyar hazám.

Váll a vállhoz fűzve, hegy hegy ellen küzdve.
Föltámadt a pokol, hogy Téged letörjön.
A nagy Gondviselés villogó vasával
Kelet és nyugat közt álluk *előrsön*.

Kelet és nyugat közt két világ határán
Népek országútján állsz magyar hazám.

Sárosatak.

Mácsay Károly
áll. tanítóképzői tanár.

TARKASÁGOK.

A konviktus kutyái.

Van a konviktusnak négy drága gyermeke :
 A falánkság egy egy igazi remeke.
 Kosztpénzt nem fizetnek, ingyenes valahány :
 Övék a Kutyavári híres alapítvány.

Egy színfeketében, másik fehérben jár,
 Kettő pedig tarka, mint a gólya madár.
 Ha kiált a csengő : „Csing-ling ! Éhes diák !“
 Van futás, melyet még nem látott a világ.

A nagy terem egyik szárnyas ajtajánál
 A fehér, másikonál meg a fekete áll.
 A várószobában egyik tarka, párja
 A jó szerencsét a bejáratnál várja.

Minap a konviktus díszes nagy termében
 Már egyedül voltam s utra készülődben :
 Mikor zajos „Úgy van !“ hangzik fel odakint,
 Rá dikció, s újra „Úgy van !“ Beszéd megint.

Az ajtóhoz megyek, szép lassan megnyitom,
 Zsebkendő fojtotta vissza a kacajom.
 A várószobának ült egy szögletében
 Az én szép négy kutyám, a tarka közepen :

„Éhező testvérek ! Fáj a szívem érte . . .
 Korgó kis gyomrunkat újabb csapás érte :
 Zsemlét kap úgy néha ez a lencsés diák !
 Vau vau-vau ! Vakk vakk vakk ! Jaj, de cudar világ !

Pedig ám mi kutyák elsők voltunk semper,
 Tőlünk tanult mindig hűséget az ember.
 Hogy ne is említsem, még csak nem is oly rég
 Többet ért a bőrünk, mint a csillagos ég.

Kincs, hatalom volt ez, a tudomány óre !
 Ember nem volt ember, ha nem volt ebbőre.
 Ha csatára szálltak vitézlő emberek,
 Kutyabőr pergésén repült a hős screg.

S manapság mi az eb ? Egy utolsó kutya !
 Sorsa : falusi dob, vagy egy kutyaduda !

Olykor szánba fogják, s a zordon, havazó
Délien, vagy északon lesz sarki utazó!

Nagy ritkán cirkuszba, harctérre visz útja,
Pályáját mindenütt korgó hassal futja . . .“
„Haj! De mindhiába kesergünk felette!
Háború van! Az ám!“ — Mondja a fekete.

„Háború! Háború! — vágja rá a fehér, —
De sok nagy kutyának gyöngy- s arannyal felér
Nézd csak főuraink! A kopó! vagy akár
A szaglászó vizsla, a gyorslábú agár.

Tejben vajban fürdik, úgy nyalja a száját,
Csak mi vagyunk kutyák! Azt a kutyafáját!
„Vau-vau! Vakk-vakk! Úgy van!“ Zúgja rá valahány,
Félve léptem ki a nagy terem ajtaján.

Dobtam a szónoknak egy kenyérdarabot;
Nagy farkcsóválással közelgtem mind legott.
„Kutyuskák, — szóltam így, — biz' én elismérem,
Hogy nehéz igazán élni szomjan, éhen!

De hát a kényelem s a jólét vánkosán
Finom, előkelő lenni nem érdem ám!
Ki a kereszt alatt is tud hőn szeretni,
S bár száz sebből vérezik, könnyeket törteni:

Azé az Istennek gyönyörű igája!
Király ő! Lelkén az élet koronája . . .!“
„Vau-vau! Uram! Vakk-vakk! — morog a kis csapat,
Szép a szó! De még szebb ám egy kenyérfalat!

„Hiába is kértek! Én is szegény vagyok,
Mint a legtöbb érző, nemes szívű nagyok.
Mert a sok ember közt, ember csak az lehet,
Ki erős lélekkel sokat tűrt, szenvedett.

Vau-vau! Uram! Vakk-vakk! Van ám nekünk eszünk,
E kutya világban ha el nem, megveszünk!
Menjünk hát a frontra szanitész-kutyának
Salve! Uram! Salve! Vau-vau-vau! Vakk-vakk-vakk!

Kr. A.

EGYLETI ÉLET.

A jan. 15—25-ig, illetve febr. 5-ig tartó kollokviumi, illetve pót-kollokviumi idő nagyban gyöngítette az akadémiai ifjúsági egyesületek életét.

A „M. I. Ö. T.“ jan. végére tervezett ülését szeretett tanárelnökének egyre súlyosbodó betegsége miatt elnapoltuk.

Az „Erdélyi Önképzőkör“ lírai verspályázatán díjazásban részesült Szendrey László VIII. o. t. „Szól a nóta“ c. költeménye.

Az „I Rákóczi György Egyesület“ elhagyván a kikötőt, tapasztalt kormányosa vezetése alatt szépséges vizeken ringatja hajósait, kik odaadó buzgósággal feszítik a lapátot. Igájuk gyönyörűsége. A főiskola imatermében eltöltött vasárnap-délutáni csendes órák buzgó ének-léssel és imádkozással enyhítik a vallásos lélek szomjúságát, a Szentírás egyes helyeinek a vezető tanár által való épületes magyarázása, felolvasások által növekszik értelme; zene-énekszám és szavalások által nemesedik kedélye.

HIREK.

A hírek között legyen első a Közlöny híre, melyet olvasóink elismerése szerint előbbi kettős számunk csak öregbített. Reméljük, hogy az újabb is öregbíti, ha már hírét nem is, de életét igen, egy kis esztendővel, 1917-tel.

Elmaradt amerikai ut. Olvasóink egy része előt bizonyára ismeretes, hogy gróf Dégenfeld József konventi elnök ur Kiss Géza megyaszói segédlelkésként az Észak-amerikai Nyugati Egyházmegyéhez nevezte ki káplánnak. Munkatársunk az indulást májusra tervezte. Legutóbb azonban „a jelenlegi rendkívüli viszonyokra való tekintettel“ hivatali esküje letétele s kötelezettsége alól a konventi elnökség felmentette.

Duci bácsi kardoskodni készül! Halász Ernő, theologus kollegánk a főiskolai ifjak számára rövid életű vívőiskolát tervez, melynek folyamán kiváló vívónk az önként jelentkezőket csekély tandíj ellenében bevezetné eme híres sport művészetébe. Az érdeklődés élénk.

Kinevezés. Őszinte baráti szívvel örülünk Novák József volt tanuló-társunknak zászlóssá való kinevezésén. Kísérje továbbra is az isteni oltalom.

Előfizetésüket beküldték: Déri Sándor 5 K-t, Trócsányi Mariska 5 K-t, Hazay Ilonka 5 K-t, Végh Bertalan 5 K-t, Feldmészner Nándor 5 K-t, özv. Nagy Lajosné 5 K-t, Maller Sándor 5 K-t, Harstein Lajos 10 K-t, Bakóczy Bözsike 2 K 50 fillért — Sárospatakról. — Dr. Tüdős István (Miskolcraól) 10 K-t, Kovács Bertalan (Rimasimonyiból) 10 K-t, Ohning Vilmosné (Szerencsről) 10 K-t, Halász Aranka (Nagykőrösről) 5 K-t, Illyés János (Parasznyáról) 5 K-t, G. Nagy Vilma (Szabolcsbákáról) 5 K-t, Pungur Béla (Vámosujfaluról) 5 K-t, Janka Péter (Nagyrozvágyról) 5 K-t, Baksy István (Szikszóról) 5 K-t, Elek József (Sajóbáonyról) 5 K-t, Szabó Ferenc (Szalonnáról) 5 K-t, Révész Kálmán (Kassáról) 5 K-t, Stéphan Béla (Cirókaófaluról) 5

K-t, Szabó Béla (Mezőkövesdről) (Kövecsesről) 5 K t, Kiss Ernő
 5 K-t, Kósa Barna (Kassáról) 5 (Sajóhidvégről) 5 K-t, Móricz István
 K-t, Boldizsár Bertalan (Egerből) (Mezőzomborról) 5 K-t, Fűrjész
 5 K-t, Miklán Gyula (Bánócról) 5 Tamás (Tiszakarádról) 5 K-t, Nagy
 K-t, Bartha Gyula (Sajókazáról) Sándor (Kisgejőcéről) 5 K-t, Cseh
 5 K-t, Kerekes János (Gibátról) József (Szolnokról) 5 K-t és Móre
 5 K-t, Stépán Géza (Nagykapos- Elek (Ungpinkócról) 2 K 50 fill.
 ról) 5 K-t, Tóth Jenő (Felső- Fogadják a feülfizetők hálás kö-
 regmecről) 5 K-t, Búzi Márton szönetünket. (Folyt köv.)

Szerkesztői üzenetek.

Sz. F. T.-nána. Köszönjük a kedves sorokat s az erőteljes, szép „Könyörgés“-t. Mi is küldünk hozzád egyet: Gondolj reánk gyorsabban.

K. G. Megyaszó. A hír hier . . . Búzád már lejár; ígéreted szerint önts fel hát újra a garatra.

A finánc. Lám-lám! Meglátszik, hogy pénzügyőr, érdeklí a pénzügy. Nos, hát előbbi számunk 220 K-ba került, pedig a gráci nagynéni még mindig nem fizetett elő

Két kis kíváncsi a Rétközön A cimlap is mutatja.

Mi vagyunk a dicsők, kik tudunk mesteri
 Kézzei valamiből semmit szerkeszteni.

EPERJESSY J. UTÓDA

Fischer Lajos könyvkereskedése Sárospatak.

A tanulóifjúság szives figyelmébe és pártfogásába ajánlja dús választékú szines levélpapirosait dobozokban és mappákban. — **Erszények, zsebkések, borotváló készletek, szappanok, fogporok stb., nagy választékban.**

! Kitűnő minőségű zseblámpák és elemek !

Szolid kiszolgálás, szolid árak.

A főiskolai könyvkereskedésben bárhol megjelent könyvek eredeti bolti árban kaphatók.

Raktáron: Jogi, theologiai, szépirodalmi, imakönyvek és ifjúsági iratok. Írószerek, levélpapírok, hegedü-kellékek, festészeti és fényképészeti cikkek jutányos áron kaphatók. — Vidéki megrendeléseket azonnal elintézzük.

Főiskolai könyvkereskedés és könyv-
kötészeti kezelőség. Sárospatak.

Nagy választék képeslapokban, hetenkint ujdonság!
Háborus iratok. Térképek.

A 'Központ'

vendéglőben

minden, ami jó. kapható. Kő-
banyai sörök, izletes ételek,
különféle villásreggelik, ki-
tűnő zaclik jó borok. Ezen-
kívül elvállal bankettek ren-
dezését, bálokban ételek és
italok-szolgáltatását s jó, tiszta
kiszolgálásról gondoskodik

Klein Ábrahám,

a „Központ” tulajdonosa.

S HA NINCS STENDIG S.

pontosan járó órája, keresse meg
órás és ékszerész sárospataki üz-
letét, mely a legmegbízhatóbb bevásárlási
forrás. — Zseb és ébresztő órák, arany
ezüst és szij láncok, mindennemű ék-
szerek a legnagyobb választékban kap-
hatók. — Villanylámpák a legkülönbé-
bb kivitelben, 6 óráig égő elem csak 50 fill.
Becserél s javít órákat két évi jótállással.

NYOMTATVÁNYOK

ugymint
heti és havi folyó-
iratok, üzleti nyomtatványok,
levélpapírok, borítékok, névjegyek,
stb. stb. a legmodernebb kivitelben
készülnek a Reform Főiskolai
nyomdában Sáros-
patakon.

Hentes

üzletem szerda és péntek kivételével
a hétnek többi napján nyitva. Friss
hentesárúk állandóan kaphatók.

A fogyasztóközönség szives pártfo-
gását kérem és vagyok tisztelettel
Sviatkó János.

1. Sárospatak — Nagycigánd — Perbenyik — Királyhelmeec.											
Km.	1. 3. 5. 7.				Allomások	2. 4. 6. 8.				Km.	
	Mv. I—III. osztály					Mv. I—III. osztály					
	606	1228	418	—	érk.	Sátoraljaújhely felől érkezik	—	757	1225	—	
	757	1225	—	—	↑	Szerencs	—	—	1228	418	
69	553	956	353	—		Sárospatak Máv. p. u.	—	806	155	535	0
68	551	854	351	—		Sárospatak Eötvös utca	—	803	159	539	1
61	534	936	333	—		Elágazás Kenézlő felé (1. 2.)	—	820	216	556	8
58	527	929	326	—		× Rózsás (m. r. h.)	—	827	223	603	11
54	518	920	318	—		× Szophomok (m. r. h.)	—	836	232	612	16
50	509	911	309	—		× Györgyarló (m. r. h.)	—	845	241	621	19
45	455	858	256	—		Tiszakarád	—	857	254	635	24
43	449	851	250	—		× Órszem (m. r. h.)	—	902	259	640	26
38	437	839	238	—		× Pusztakarád (m. r. h.)	—	914	311	652	31
34	427	828	227	—		× Erzsébetmajor (m. r. h.)	—	925	322	702	36
30	420	821	220	644		Nagycigánd	—	430	934	333	710
28	—	814	213	639		× Kiscigándi tanya (m. r. h.)	—	435	939	338	—
22	—	801	200	626		× Budahomok (m. r. h.)	—	448	952	351	—
20	—	754	153	619		Zempléncse	—	456	1000	359	—
15	—	742	141	607		× Monyha (m. r. h.)	—	507	1011	410	—
13	—	737	136	602		× Órhegy (m. r. h.)	—	512	1016	415	—
11	—	732	131	597		Zempléngárd	—	517	1021	421	—
4	—	714	113	589		Perbenyik átrakó	—	535	1039	439	—
4	—	711	111	587		Perbenyik máv. p. u.	—	536	1040	440	—
—	—	611	1105	—		Csap felé	—	839	—	536	—
—	—	—	839	536		Sátoraljaújhely felé	—	611	1.05	702	—
4	—	710	110	530		Perbenyik máv. p. u.	—	537	1041	441	—
—	—	700	100	520	ind.	Királyhelmeec	—	547	1051	451	—

2. Sárospatak — Kenézlő.

Km.	31. 33. 35.			Allomások	30. 32. 34.			Km.
	Mv. I—III. oszt.				Mv. I—III. oszt.			
	757	—	918	érk.	Sátoraljaújhely felől érkezik	—	57	—
	311	—	—	↑	Szerencs	—	811	451
	—	418	808		Sárospatak Máv. p. u.	—	606	606
17	754	244	727		Sárospatak Eötvös utca	—	620	170
16	752	242	726		Elágazás Kenézlő felé (1. 1.)	—	623	173
9	735	225	709		× Vilmatanya (m. r. h.)	—	640	130
7	727	217	702		× Törökér (f. m.)	—	647	137
5	723	212	697		Szabolcsvíss	—	651	141
4	718	208	693		Kenézlő	—	656	146
0	710	200	685	ind.		—	703	153

3. Perbenyik Máv. p. u. — Királyhelmeec.

Km.	51. 53.		Allomások	52. 54.		Km.
	Mv. I—III. o.			Mv. I—III. o.		
	—	—	Csap felől érkezik	611	—	
	603	1102	Sátoraljaújhely	—	—	
	553	1053	érkezik Perbenyik Máv. p. u.	614	1230	
4	61	1105	indul Királyhelmeec	624	1240	

- Az indulási és érkezési idők közép-európai időre vonatkoznak.
- Az éjjeli időt este 600-tól reggel 559-ig az órák számjegyének vastag betűi jelzi.
- Az X-el jelölt megállóhelyeken a vonat csak fel- vagy leszálló utas jelentkezése esetén áll meg.
- Aki jegy nélkül oly állomáson száll fel, ahol a jegyek eladása az állomás pénztáránál történik, a jegyen kívül 20 filléres pótbjegyet tartozik váltani.
- Első osztályú jegy helyett két III. osztályú jegy szolgáltat ki.

Az üzletvezetőség.